

[Wilhelm]

barnet er den afgørende faktor i bedømmelsen.

Vi kender alle de helt groteske eksempler, hvor faderen har haft den faktiske forsørgelse – og her tænker vi ikke bare på det økonomiske, ja, vi tænker faktisk sidst af alt på det økonomiske, men forsørgelsen i alle andre henseender, socialt osv. – og hvor faderen alligevel efter den nugældende lov er retsløs, hvis moderen en dag kommer og siger: tak for det, nu kan jeg godt selv. Sådanne tilfælde – og de har jo været bragt frem – findes faktisk, og vi vil gerne være med til at lovgive, så der gives en mulighed for at tildele faderen forældremyndigheden i de situationer. Men vi ønsker altså ikke kun, at der »navnlig« skal tages hensyn til faderens forbindelse med barnet; vi ønsker, det skal være den afgørende faktor.

Det er nok rigtigt, at ændringsforslaget – der er jo også travlt for tiden – er lidt kejtet udformet, men jeg kan i hvert fald sige, at det selvfølgelig ikke er tanken, at man skal måle op efter en eller anden lineal, at man f. eks. skal måle den tid, den ene og den anden part har forsørget barnet i enhver henseende.

Der er blevet nævnt i snakken bag salen og ved siden af salen, før vi kom til behandlingen her, om vi da virkelig mente, at fire år hos den ene part i en situation, der nærmest lignede en mishandling, skulle veje tungere end ét år hos den anden part, der virkelig gik harmonisk. Selvfølgelig skal det ikke det. Det er kontakten, den sociale kontakt og alle omstændighederne omkring dette udtryk, som jo er lige så diffust i ministerens forslag, forbindelsen med barnet, der har været det afgørende.

Jeg skal til sidst, som jeg var inde på lidt før, beklage, at lovgivningen i virkeligheden ikke skaber de bedste betingelser for at undgå slagsmålene. Der findes end ikke den mulighed i dansk lovgivning, at forældrene, selv om de selv ønsker det, og selv om de er enige om det, deler forældreretten. Den findes i svensk lov, ganske vist kun, hvis de selv ønsker og foreslår det, og det er da vel nok også en fornuftig betingelse.

Det er klart, at en sådan mulighed for at dele forældreretten ikke hjælper, hvis man i øvrigt er på kant og oppe at slås om den. Men jeg tror bestemt, at den kunne hjælpe i mange tilfælde til, at man undgår at komme op at slås i disse situationer. I Danmark er

det altså end ikke muligt, selv om man var enig om en sådan løsning. Der tvinger man folk til en afgørelse, der giver den ene part retten og underkender den anden part og ofte netop derved er imod barnets tarv.

Jeg mener at vide, at det strider imod alle de erfaringer, der er gjort – og der er gjort mange gode erfaringer især i de seneste mange år efterhånden – med at en delt forældreret, som ikke har været formelt mulig her i landet, men som dog praktiseres reelt af ikke så få efterhånden, virkelig fungerer, hvis forældrene er enige om det. At børnene er enormt tilpasningsdygtige, at det ikke er dem, der insisterer på, at de skal være hos den ene, med en samkvemsret hver fjortende dag hos den anden.

Jeg vil slutte med at udtale et håb til den kommende, mere grundige lovgivning om, dels at disse ting bliver formelt mulige, dels at man også indser, at noget mere konstruktivt end at lave om på juridiske regler, der alligevel ikke rigtig løser de konfliktsituationer, der her er tale om, ville være at drive oplysningsvirksomhed om de faktisk gode erfaringer, der er med delt forældreret, at det ikke er børnene, der er vanskelige, hvis ellers de voksne er kloge nok til at sørge for, at der ikke bliver en konfliktsituation ud af det.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Lad mig takke de partier, der under udvalgsarbejdet og her under anden behandling har tilsluttet sig lovforslaget, men lad mig ikke lægge skjul på, at jeg gerne ser en bredere opbakning bag forslaget, fordi det er min opfattelse, at der findes et reelt behov for den foreslåede begrænsede ændring af reglerne om forældremyndighed.

Til venstre, de konservative og CD, der går imod forslaget med den begrundelse, at man ønsker at afvente ægteskabsudvalgets arbejde og løse problemerne omkring de papirløse samlivsforhold i sammenhæng, synes jeg, jeg har lov at sige, at der med forslaget jo netop er tilstræbt en begrænset ændring uden på nogen måde at foregribe ægteskabsudvalgets videre arbejde. Ud fra samme synspunkt mener jeg ikke at kunne støtte fremskridtspartiets ændringsforslag, der ville betyde, at forældre til børn født i ægteskab kun efter ansøgning havde samkvemsret med børnene.